

Driftsudgift. Det gælder samtidig: er Gaarden gaaet frem eller tilbage? Medens Staten selv har drevet Nordruplund, har den i 1896 ydet et rentefrit Laan paa 40,000 Kr. til Besætning, og Driftsoverskuddet er saa i en Række af Aar anvendt til at betale dette rentefri Laan tilbage. Men saa bliver Spørgsmaalet atter: ere disse 40,000 Kr. nu ogsaa stadig til Stede, er Besætningen nu ogsaa saa meget mere værd i Dag, som den var, den Gang Staten overtog Ejendommen, eller ere disse Penge til Dels forsvundne. Dette faar man naturligvis ikke Besked om ved et Regnskab, der blot angaar nogle Hovedsummer for Driften. Hovedresultatet maatte imidlertid, hvorledes man end saa det, blive smaat, og hvad andet vilde der vel være Grund til at vente, naar Staten selv vilde drive Landejendom? Efter at jeg nu har bortforpagtet Gaarden, have to Landmænd revideret den hele Stilling og det hele Regnskab, og det Resultat, som de ved denne Undersøgelse ere komne til, er uægtelig lidet lysteligt. Der kan naturligvis disputeres om et saadant Regnskab og om enhver Statusopgørelse, og Universitetskvæsturen, der jo har været den egentlige Driftsherre for Gaarden i de 9 Aar, har ogsaa gjort en anden Opfattelse gældende paa flere Punkter, f. Eks., om Besætningens Værdi, om, hvorledes Brandskadeerstatningen rettelig bør opgøres, o. s. v. Revisorerne derimod fastholde, at Udbyttet i de 9 Aar, Akademiet har drevet Gaarden, ikke rettelig kan ansættes højere end til 8,000 Kr. for hele Aarrækken. I ethvert Tilfælde har Resultatet været tarveligt, og jeg fandt det derfor rettest, at vi nu holdt op med dette Eksperiment og lod Gaarden bortforpagte efter offentligt Udbud. Saa kender man den bestemte Sum, man aarlig har i Forpagtningsafgift, og ved den stillede Sikkerhed har man Vished for, at man virkelig faar den Indtægt, som den aarlige Afgift andrager, og at Besætning m. v. beholder sin Værdi.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Svend Høgsbro): Den første af de ærede Medlemmer, som havde Ordet under denne Forhandling, det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup), fremsatte nogle Ønsker vedrørende mit Budget, som jeg uden videre Indledning skal vende mig til. Han fremsatte først Ønsket om, at det Telegramgebyr, der nu maa betales af dem, der bestille en Sovevognsbillet, nemlig 50 Øre, maatte — saaledes forstod jeg ham — helt bortfalde. Han anførte som Begrun-

delse derfor, at der derved fremkom en Ulighed mellem By og Land. Men det vil det ærede Medlem ikke fastholde, og det kom han ogsaa i sine senere Bemærkninger lidt bort fra. Det er jo ingenlunde saa, at man i alle Byer kan gøre denne Bestilling uden de 50 Øre, det er kun paa de Steder, hvorfra Vognene gaa ud, at man kan det, alle andre Byer maa lige saavel som Landet betale de 50 Øre. Den Indtægt, som Statsbanerne have haft af disse Bestillingsgebyrer, anslaaes til ca. 1,300 Kr. aarlig, saa det er ikke en Post, jeg af økonomiske Hensyn vilde holde paa, men man finder det i og for sig billigt, at de, der ikke benytte de Midler, de ellers have til at bestille Sovevognsbilletten pr. Brev eller ved portofri Indsendelse af det Beløb, som Billetten koster, maa betale dette i og for sig ikke store Beløb for at gøre Bestillingen, og man frygter — og vistnok med Rette — for, at hvis dette Gebyr bortfaldd, vilde ingen i Fremtiden skrive, men alle vilde benytte Telegrafene, og saa vilde det betyde adskilligt mere. Imidlertid skal jeg gerne forhandle nærmere derom, hvis Ønsker i saa Henseende fremkomme i Finansudvalget. Saa berørte det ærede Medlem et uægtelig adskilligt større Spørgsmaal, nemlig om Anskaffelse af Telefoner til alle Statsbanestationer. Han mente, at det vilde i høj Grad være i Publikums Interesse. Ja, det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem har Ret i. Dette er ikke nogen ny Sag, allerede i min Forgængers Tid har dette Spørgsmaal været rejst, idet Foreningen af jydsk Landboforeninger og Foreningen af jydsk Handelsforeninger i Foraaret 1904 indgave Andragende til min Forgænger om det samme. Dette Andragende blev imidlertid henlagt, idet min Forgænger fandt sig overbevist af de Grunde, som man fra Generaldirektionen fremførte derimod. De vare i Virkeligheden de samme, som man fremfører endnu, nemlig, at man allerede nu paa næsten alle Købstadstationer for Statsbanernes Regning har anskaffet Telefon. Tilbage bliver saa Landstationerne. Hvis man der skulde anbringe Telefoner for Statsbanernes Regning, vilde det betyde en Udgift af omtrent 15,000 Kr., hvis man tog Holdepladserne fra, vilde der spares omtrent 3,500 Kr., saaledes at Beløbet blev 11,500 Kr. Det er jo ikke lidt, men alligevel vil jeg føje til, at det er ikke alene om denne Bevilling, det drejer sig, men det drejer sig tillige om en Merudgift til Ekstrapersonale. Man maatte nemlig paa mange af Landstationerne, hvor Personalet